

med stoppning af hvarjehanda ämnen (bomull, blånor, hö, m. m.) för att gifva dem det lefvande djurets form och förvara dem i museer, m. m. *U. en björn. U. fåglar. fiskar.* — Äfv. *Stoppa upp.* — *U-d*, part. pass. *U. krans.* — *Uppstoppande*, n. 4. o. *Uppstoppning*, f. 2.

UPPSTRYKA, v. a. 5. (böjes som *Stryka*) 1) *Stryka uppåt.* *U. mustascherna, ärmarna. U. håret.* — 2) *Uppdraga med streck. U. linier.* — 3) (fig. fam.) *Piska upp.* — Äfv. för alla bem. *Stryka upp* (vanligare för bem. 3). — *Uppstrykande*, n. 4. o. *Uppstrykning*, f. 2.

UPPSTRÅK, n. 5. *Strykning uppåt med en violinstråke.*

UPPSTRÄCKA, v. a. 2. *Sträcka uppåt.* *U. armen.* — Äfv. *Sträcka upp.* — *U-ckt*, part. pass. Sägés skämtvis om personer, som äro klädda i mycket trånga plagg. — *Uppsträckande*, n. 4. o. *Uppsträckning*, f. 2.

UPPSTRÄNGA, v. a. 1. *Påsätta nya strängar.* **UPPSTRÖMMA**, v. n. 1. *Strömma uppåt, flöda upp.* — Äfv. *Strömma upp.*

UPPSTUSIG, a. 2. (i äldre språket *Upstusig*, af *Upstöt*, uppror) *Som gör eller är fallen för att göra motstånd emot laglig myndighet, förman eller husbonde. U-a undersäter. Vara u. emot sin förman. U. tjenare.* — *Syn.* *Motspänstig*, *Upprorisk*, *Stursk*, *Bångstyrig*, *Istadig*. [*Uppstussig.*]

UPPSTUDSIGHET, f. 3. 1) *Egenskapen att vara uppstudsigt.* — 2) *Motstånd, olydnad emot laglig myndighet, förman, husbonde.* [*Uppstusighet.*]

UPPSTUDSIGT, adv. *På ett uppstudsigt sätt. Svara sin herre u.* [*Uppstussigt.*]

UPPSTUFVA, v. a. 1. 1) *Stufva förut kokt mat, stufva om.* — 2) (fig.) *Omgöra, omarbeta, göra nytt af gammalt; uppsutsa.* — Äfv. för begge bem. *Stufva upp.* — *Uppstufvande*, n. 4. o. *Uppstufning*, f. 2.

UPPSTYFVA, v. a. 1. *Göra väl styf.* — Äfv. *Styfva upp.* — *Uppstyfvande*, n. 4. o. *Uppstyfning*, f. 2.

UPPSTYLTAD, a. 2. (fig.) *Svassande, öfverspänd.*

UPPSTÅ, v. n. 2. (böjes som *Stå*; har i part. pret. både *Uppstånden* och *Uppstådd*) 1) *Resa sig upp, uppstiga. U. från bänken, från bordet.* (Fig.) *U. från de döda, åter blifva lefvande.* — Äfv. *Stå upp.* — 2) *Vara upprest, hafva stående ställning. Några hår u. här och der.* — 3) (fig.) *Uppkomma, yppa sig, blifva följden af något, följa. Ett borgerligt krig u-stod. Ett tvifvelsmål u-stod. Nu u-r den frågan. . . Deras u-stodo många olägenheter.* — *U-ende*, part. pres. *U. härtestar.* — *Uppstånden*, part. pret. *Som uppstått, uppstigit. Brukas helst för bem. 1. Kristus är u. — Uppstådd*, part. pret. *Som uppstått, uppkommit. Sägés helst för bem. 2. Den u-a frågan, processen.* — *Uppstående*, n. 4.

UPPSTÅNDE, n. 4. *Uppstående bjelke, stolpe, stång o. s. v., som tjenar till att stöda, uppbära något, o. s. v. U. i vindspel, kranar, pressar.*

UPPSTÅNDELSE, f. 3. 1) *Uppstående, uppstigande. Christi u.* (Teol.) *De dödas u.*, det Christi verk, hvarigenom de äfvidnes kroppar skola uppväckas till ett oförgängligt lif och åter förenas med sina själar till odödligt lif. — 2) (fig. fam.) *Plötslig öfverraskning bland flera personer,*

åtföljd af oordning och villervalla. *Det blef en allmän u.*

UPPSTÄDA, v. a. 1. *Väl städa, ställa i god ordning.* — Äfv. *Städa upp.* — *Uppstädande*, n. 4. o. *Uppstädnig*, f. 2.

UPPSTÄLLA, v. a. 2. 1) *Ställa högt eller högre upp. U. en bok på hyllan.* — 2) *Uppresa. U. kaglorna.* — 3) (fig.) *a) Framställa. U. en sats.* — *b) Ställa, ordna på visst sätt. U. ett ords bemärkelser i viss ordning.* — Äfv. för alla bem. *Ställa upp.* — *Uppställande*, n. 4.

UPPSTÄLLNING, f. 2. 1) *Uppställande.* — 2) *Den ordning, i hvilken något blifvit uppställt. U-en af ordets bemärkelser är felaktig.*

UPPSTÄMMA, v. a. 2. 1) *Stämma högre. U. en sträng, ett instrument.* — 2) *Börja sång eller musikstycke. Sägés om flera personer, som sjunga eller spela tillsammans.* — Äfv. för begge bem. *Stämma upp.* — *Uppstämmande*, n. 4. o. *Uppstämmning*, f. 2.

UPPSTÖTA, v. a. 2. 1) *Genom stöt förflytta högre upp. Han u-tte hatten.* — 2) *Med en stöt öppna. U. en dörr.* — 3) *Genom stötning upptaga, uppbryta. U. en gala, en stenläggning. U. is.* — 4) (jäg.) *U. vilfa, uppdriiva v.* — Äfv. för alla bem. *Stöta upp* (vanligare för bem. 4). — *Uppstötande*, n. 4.

UPPSTÖTNING, f. 2. 1) *Uppstötande. En dörrs u. U. af vildt.* — 2) *Förtärd mat eller dryck, som i ringare myckenbet uppkommer tillbaka i munnen. U. ur magen.*

UPPSUGA, v. a. 3. (böjes som *Suga*) 1) *Uppdraga i munnen genom sugning. U. blod ur ett sår.* — 2) *Genom sugning öppna, göra hål på. Iglar u. huden, u. sår på huden.* — Äfv. för begge bem. *Suga upp.* — *Uppsugande*, n. 4. o. *Uppsugning*, f. 2.

UPPSUMMERA, v. a. 1. *Summera ihop allsammans.* — Äfv. *Summera upp.* — *Uppssummering*, f. 2.

UPPSUMPNING, f. 2. (befästn.k.) *En trakts förvandlande till kärr, moras, genom afloppsgrafsars, bäckars o. s. v. fyllning upp till bräddarna.*

UPPSUPA, v. a. 3. (böjes som *Supa*) *Se Insupa och Supa upp.* — *Uppsugning*, f. 2.

UPPSVALLA, v. n. 1. *Se Uppbrusa.* — Äfv. *Svala upp.* — *Uppsvallande*, n. 4.

UPPSVEAR, m. 2. pl. *Innebyggarna i Svealand (i motsats till Göter).*

UPPSVINGA, v. a. 1. *Se Svinga upp.* — *U. sig*, v. r. *Se Svinga sig upp.* — *Uppsvingande*, n. 4. o. *Uppsvingning*, f. 2.

UPPSVULLNA, v. n. 1. *Se Svullna.* — Äfv. *Svullna upp.* — Part. pret. både *U-d* och *U-llen.* — *Uppsullnande*, n. 4.

UPPSVÄLJA, v. a. 2. *Svälja helt och hållet, sluka.* — Äfv. *Svälja upp.* — Part. pass. *U-jd* och (gam.) *Uppsvulgen.* — *Uppsväljande*, n. 4. o. *Uppsväljning*, f. 2.

UPPSVÄLLA, v. n. 2. 1) *Svälla betydligt. Svamp u-ller i vatten.* — 2) *Svämna, stiga högt. Floden u-ller af regnet.* — Äfv. *Svälla upp.* — *Uppsvallande*, n. 4. o. *Uppsvalllning*, f. 2.

UPPSVÄMMA, v. n. 1. *Svämna öfver sina bräddar.* — Äfv. *Svämna upp.* — *Uppsvämmning*, f. 2.

UPPSVÄNGA, v. a. 2. *Se Svänga upp.* — *Uppsvingande*, n. 4. o. *Uppsvingning*, f. 2.

UPPSVÄRTA, v. a. 1. *Svärta om något, så*